

Иван Вазов

Кумир

Зарових ги кумирите – без врява,
без жал ги закопах!
На Музи, на Любов, Свобода, Слава
аз тъжний гроб видях.

Зарових ги кумирите светливи,
кат всяка суета...
Найдох ги пусти, жалки ил лъжливи,
видях им аз смъртта.

И във душата ми сега – пустиня,
природо, ти една
оставаш ми кумир, олтар, светиня –
в живота светлина.

Една ме ти плениш, очароваваш,
във теб се не лъгах:
ти в себе всичко скъпо съвмещаваш,
каквото закопах.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4326>]